

اول مه، مبارک!

«یک دو سه، رنج و کار بسه، بچه ها همه سوی مدرسه!»

«علیه بردگی، برای حق کودکی!»

«در دفاع از حق کودکی و همبستگی با کودکان ساکن در ایران!»

روز جهانی کارگران، روز همبستگی بین‌المللی کارگران سراسر جهان، فرا می‌رسد. روز دادخواهی و اعتراض به وضعیت موجود؛ روزی که از بدو تولد، زیبایی همبستگی و تلاش انسانی برای بهبود زندگی و تغییر جهان را در خود نهفته داشته است. سال‌هاست که اول مه دیگر به طرح مطالبات کارگری محدود نمانده است. در این روز، بخش‌های مختلف تحت ستم جامعه، هم گام و هم صدا با کارگران، مطالبات‌شان را فریاد می‌زنند. اول مه، جشن بزرگ کارگران جهان، روز طرح مطالبات انسانی است؛ روز قدرت‌نمایی نیروی همبسته انسانی است. در این روز، صدای قدم‌های مردم متحد، شور برمی‌انگیزد و در دل ستم‌گران وحشت می‌افکند.

اول مه امسال، قدم‌های پر شور پا کوچولوها و طنین شاد قدم‌های جوان را به رژه فرا می‌خوانیم:

«یک دو سه، رنج و کار بسه، بچه ها همه سوی مدرسه!»

«رو رو رژه، علیه کار کودک - برای حق کودکی - برای حق درس و مدرسه!»

کار کودک و استثمار کودکان، بزرگ‌ترین لکه ننگ بر پیشانی جهان معاصر است. ننگی که، متأسفانه، گرد شرم‌اش بر دامن من و شمای بزرگ سال هم نشسته است؛ آن جا که می‌بینیم و می‌شنویم، اما سکوت می‌کنیم و قدم بر نمی‌داریم.

کودکان مایه زیبایی جهان انسانی‌اند. کودکان نیروی محرک امروز و تضمین موجودیت فردای جامعه بشری‌اند. چه چیز را زیباتر از فهقه کودکی می‌شناسید که شکفته و شاد به مدرسه می‌رود، بازی می‌کند و ترانه می‌خواند؟ به راستی کدام گل، کدام پرنده، کدام ترانه، و کدام سرود است که از زیبایی کودکی سرشار نباشد و یا لطافت آن را به امانت نگرفته باشد؟

در سراسر این جهان پهناور، در زیر چتر نظم نوین و گلوبالیزاسیون سرمایه داری، کودکان ما تقریباً در تمامی رشته‌های صنعت و تولید مشغول به کارند. میلیون‌ها میلیون کودک در وضعیت بردگی یا چیزی شبیه به آن زندگی می‌کنند. کودکان ایران هم از این قاعده مستثنی نیستند. چیزی که آن‌ها را از سایر هم‌سرانشان جدا می‌کند، وجود قوانین مستقیم ضد کودک در این کشور است:

- قانون رسمی ازدواج کودکان دختر نه ساله، طبق ماده ۱۲۱۰ قانون مدنی مصوب ۱۳۶۰؛

- قانون تنبیه کودکان، بنا به اصول فقهی ماده ۶۲۲؛

- قانون مجازات اسلامی، که طبق آن اگر پدری به قصد سقط شدن جنین، زنش را کتک بزند و این عمل منجر به سقط جنین شود حتی می‌تواند خواستار اجرای حکم قصاص شود، اما اگر همان طفل به دنیا بیاید و پدر حین کتک کاری او را خفه کند، دادگاه می‌تواند علاوه بر پرداخت دیه، او را به ده روز حبس تعزیری محکوم نماید؛

- ماده ۱۱۷۹ قانون مدنی، که تصریح می‌کند ابوین حق قانونی تنبیه طفل خود را دارند. اما به استناد این «حق» نمی‌توانند کودک خود را خارج از حدود تادیب تنبیه کنند (و این حدود «تادیب»، آن اندازه‌ای از کتک زدن کودک است که منجر به مرگ وی نشود!)

- اشتغال به کار کودکان زیر پانزده سال، که به رغم وجود ماده ۷۹ قانون کار که اشتغال به کار افراد زیر پانزده سال را ممنوع می‌کند، به طور روزافزون گسترش می‌یابد (این قانون شامل تبصره‌ای است درباره کارهایی که ماهیت‌شان برای کودکان زیر هجده سال زیان آور است و هم چنین شامل تبصره قانونی ۱۸۸، که بنا بر آن افراد مشمول «استخدام کشوری» - کودکانی که برای دولت کار می‌کنند - و کودکانی که در کارگاه‌های خصوصی خانوادگی به کار مشغولند، در دایره این قانون قرار نمی‌گیرند. در عین حال، اگر

ابوبن يك كودك با كارفرمای او قرارداد ببندند، چون «ولی» كودك بشمار می‌آیند، حق واگذاری و اجاره دادن فرزند خود به صاحبان كارگاه های خصوصی را دارند)؛
- و...؛

كودكان ایران فراموش شده ترین كودكان جهانند. به یادشان بیاوریم و از حقشان دفاع کنیم.
اول مه امسال، «مرکز ادبیات كودك، داروگ» و «جمعیت الغای كار كودكان»، همگی دوستان كودكان و مدافعان حقوق آن‌ها را به رژه علیه كار كودك در سراسر جهان، به اعتراض علیه قوانین كودك آزار، با خواست «الغای كار كودك» و «لغو قوانین ضد كودك در ایران» فرا می‌خواند.
اول مه امسال، هم صدا با پا كوچولوها و دست كوچولوهایی كه قدم در راه كارگاه‌های دخمه مانند دارند، نه مدرسه؛ و با دستان پر از درد و زخم، ابزار كار را گرفته‌اند و نه قلم را؛ فریاد بزنیم:
«يك دو سه، رنج و كار بسه، بچه ها همه سوی مدرسه!»
«رو رو رژه، علیه كار كودك - برای حق كودکی - برای حق درس و مدرسه!»

اول مه امسال، ما در استكهلم ساعت ۱۲ ظهر در «مد بوریار پلاتسن» (Medborgarplatsen) جمع خواهیم شد. شما هم هر كجا كه می‌توانید با این شعارها رژه بروید:

«لغو كار كودك!»

«تحصیل رایگان اجباری با کیفیت بالا!»

«جایگزینی كار كودك با اشتغال به كار والدین!»

«تحریم اقتصادی و جنگ افروزی ممنوع!»

«كودكان بی سلاح ترین و بی دفاع ترین قربانیان جنگند، از همه آسیب پذیرترند، نه به جنگ!»

«مرکز ادبیات كودك داروگ»

و

«جمعیت الغای كار كودكان»

سوسن بهار

۲۳ آپریل ۲۰۰۶